

U o v o m b r o j u m o ž e t e p r o č i t a t i :

- ◆ Novinarska solidarnost: Sindikalni narcisi
- ◆ Slučaj EROTEL: SFOR na potezu?
- ◆ Odgovornost za klevetu: Građani protiv zatvorskih i novčanih kazni
- ◆ Seminar *Novinarske slobode i odgovornost pred javnošću*
- ◆ Kontrola interneta - da ili ne? (1)
- ◆ Izvjestaj Helsinškog komiteta za ljudska prava u BiH (1): Položaj medija u BiH u kontekstu ljudskih prava
- ◆ Vijesti

Novosti o medijima

◆ Novinarstvo i demokratija

◆ Mediji u tranziciji

Svake druge sedmice
priprema agencija SAFAX,
Sarajevo

<http://www.mp-institut.com/>

◆ Broj 50, Serija I

◆ Sarajevo, 24. januar 2000.

N o v i n a r s k a s o l i d a r n o s t

Sindikalni narcisi

Predsjednica Nezavisnog sindikata novinara Federacije BiH Nagorka Idrizović, rekla je 11. januara u jednoj emisiji TV BiH koju riječ u prilog zaštite položaja novinara ove kuće. Dan kasnije, uvrijeđen što neko svojata članove »njegovog« sindikata, javio se i predsjednik Samostalnog sindikata radnika RTV BiH Miodrag Oljača, sa izjavom da je on jedini zastupnik interesa radnika i većine novinara državne RTV BiH. Sarajevsko *Oslobođenje*, u kome radi Nagorka Idrizović, je potom »odlomilo« gotovo četvrtinu stranice da pokaže kako i šta radi Nezavisni sindikat novinara.

Možda bi mogli razumjeti ovu »bitku za članstvo« kada bi dva sarajevska novinarska sindikata bili u žestokoj konkurenciji dobrih i privlačnih programa koje nude potencijalnim članovima za njihovu profesionalnu zaštitu. Ovako, kada najveći broj novinara radi na crno, besplatno ili uz sramotnu platu od 200 - 300 maraka (kad i to stigne), kad rijetki novinari povratnici lutaju od nemila do nedraga tražeći stanove u kojima su nekad stanovali i posao u svojim nekadašnjim redakcijama, kad penzionisane kolege »gube pravo« da mogu posjećivati svoju bivšu redakciju, kad je nepoznata sudbina stotina ljudi koji su se zatekli na RTV BiH uoči radikalne rekonstrukcije koja predstoji, kad buduće gazde nekad državnih medija već izjavljuju koliko će novinara otpustiti sa posla, kad najveći broj novinara nema socijalno osiguranje, kad zarad veće plate prihvataju sramotnu poziciju da kod stranaca rade bez ikakvog ugovora – ovakvo natjecanje sindikalnih rukovodstava pred svojim članovima je neukusan i narcisoidan čin.

Pet novinarskih udruženja u BiH i, sada znamo i tri novinarska sindikata (dva u Federaciji BiH i jedan u Republici Srpskoj) dokaz su potpuno razbijene profesionalne solidarnosti. Nijedno od udruženja ne može se pohvaliti da mu novinari hrle u susret, bez dvoumljenja plaćaju članarinu i očekuju brzu i efikasnu pomoć. Razbijeni po entitetskim, nacionalnim, političkim i uskogrudim

interesima ova udruženja vegetiraju dok se novinarska profesija nalazi na granici kompromitacije, manipulacije i socijalne propasti.

Novinarska prava se ne poklanjaju zakonom i odlukama međunarodne zajednice. Ona se moraju i osvajati, dobrim profesionalnim i sindikalnim organizovanjem, novinarskom solidarnošću, pa čak i novinarskom samoodbranom i štrajkom, kao krajnjim sredstvom borbe za ljudska prava.

S l u č a j E R O T E L

SFOR na potezu?

EROTEL i Hrvatska televizija i dalje, bez legalne odluke, emituju svoj program na blizu 157 frekvencija u Bosni i Hercegovini. Istovremeno, rekonstrukcija RTVBiH, kao uslov osnivanja federalne RTV i javnog servisa za cijelu BiH, teče sporo i sa otporima.

U Nezavisnoj komisiji za medije, portparol Zina Babović, kaže, da IMC ostaje pri svojoj odluci da EROTEL mora preći na emitovanje samo na odobrenim frekvencijama ili obustaviti rad. Preduzeli su mjere da njihova odluka bude ispoštovana. Portparol OHR-a Oleg Milišić kaže da je Visoki predstavnik zatražio od SFOR-a da sprovede odluku IMC-a zbog nelegalnog korišćenja frekvencija. On nije rekao kada će SFOR dati naredbu da onemoguće emitovanje EROTEL-a i na koji način će to oni učiniti. U međuvremenu, novi predsjednik Upravnog odbora Erotela, Mladen Bevanda, pokušava da izdejstvuje da se rješenje ovog problema sinhronizuje sa početkom rada federalne RTV, jer bi time bili zaštićeni interesi hrvatskog naroda. Ove informacije dobila je Agencija SAFAX 21. januara. Međutim u sarajevskom *Oslobođenju* od subote 22. januara objavljena je informacija iz izvora bliskim Hrvatskoj demokratskoj zajednici da je ova stranka ponovo spremna zatražiti osnivanje 3 javne televizije.

Podsjetimo se. U odluci Visokog predstavnika za BiH, od 30. jula prošle godine, kaže se da će HRT trenutačno prekinuti svoje djelovanje u BiH od 1. oktobra 1999. godine. Frekvencije koje se koriste za reemitiranje tri programa HRT-a staviće se u potpunosti na raspolaganje IMC-u, koji će ih preraspodjeliti sa ciljem osiguranja adekvatne i pravične upotrebe frekvencijskog spektra, koja je neophodna za aktivnosti u oblasti javnog emitiranja, posebno uzimajući u obzir potrebe RTV Federacije BiH.

Firma "Erotel" iz zapadnog Mostara ovlaštena je za reemitiranje HRT-ovih programa u BiH. Iako je EROTEL registrovan kao legalna domaća organizacija, stvarni većinski vlasnik "Erotela" je zapravo HRT, koji ima potpunu kontrolu nad njim. Djelatnost "Erotela" je

Novosti o medijima- na jednom mjestu o aktuelnim medijskim događanjima u Bosni i Hercegovini
Izlazi svakog drugog ponedjeljka na engleskom i bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku. Tekstovi domaćih autora objavljuju se na jeziku kojim se autor služi.

Izdaje: **Media plan** i novinska agencija **Safax**
Urednik: Zoran Udovičić

Redakcija u Sarajevu:
Patriotske lige 30/III, Sarajevo;
Tel/fax:+387 71 213 078, 206 542
E-mail: safax-mp@bih.net.ba
Kancelarija u Banja Luci – SOS –
otvoreni telefon za novinare:
Grčka 4, Banja Luka
Tel/fax: 078 (058) 213 442

<http://www.mp-institut.com/>

**PREŠTAMPAVANJE DOZVOLJENO
UZ NAZNAKU AGENCIJE I AUTORA**
Zahvaljujući donaciji Fonda Otvoreno društvo Soros Sarajevo i Westminster Foundation for Democracy London domaćim medijima servis se dostavlja besplatno

netransparentna. Nedavno je promijenjen njegov Upravni odbor i imenovan novi, ali u javnosti nisu saopštena imena njegovih članova. Novi predsjednik Upravnog odbora je Dr. Mladen Bevanda, predsjednik HDZ Sarajeva.

Svi dosadašnji pokušaji OHR-a da se sa HRT-om i EROTEL-om reguliraju otvorena pitanja, nisu urodili plodom. Poznato je da HRT predstavlja praktično najmoćniji medijski sistem u BiH. Za emitovanje tri HRT-ova programa koristi se 157 predajnika, što je znatno više od onoga što koristi RTVBiH i RTRS. Veliki broj tih predajnika je vlasništvo RTVBiH, odnosno nekadašnje RTV Sarajevo. Imovinsko-pravni odnosi nisu nikada riješeni.

HRT-ovo prisustvo u BiH je nelegalno sa stanovišta važećih međunarodnih propisa. HRT-ovi programi ugrožavaju programsku funkciju domaćih javnih stanica. HRT plasira ogromne količine programa inostrane produkcije koje su za emitovanje otkupile domaće stanice. Ovaj sistem ugrožava marketinški prihod domicilnih stanica, kršeći istovremeno međunarodne standarde u pogledu prelijevanja signala zemaljskim sistemima (Evropska konvencija o transnacionalnoj televiziji). EROTEL i Hrvatska demokratska zajednica u BiH svoje istrajavanje na neophodnosti ovakvog prisustva HRT-a u BiH pravdaju time što nemaju svoje medije u BiH, a sadašnja RTVBiH ne odražava interese hrvatskog naroda. Ovaj stav pothranjuje i činjenica da rekonstrukcija Radio – televizije BiH ide sporo.

Nezavisna komisija za medije je početkom novembra prošle godine dodijelila EROTEL-u ograničenu, privremenu dozvolu za rad, na 180 dana, uz obavezu da napusti sve predajnike kojima trenutno upravlja, osim 11 za čiju upotrebu je ovlašten, da bi se omogućilo funkcionisanje federalne televizije. IMC je takođe upozorio EROTEL da prilikom preuzimanja bilo kojeg programa HRT-a u okviru svog programa, mora imati u vidu HRT-ovo uzastopno kršenje IMC Kodeksa o uređivanju programa. Međutim, EROTEL je odbio da se povinuje odlukama IMC. Nije prihvatio privremenu dozvolu, na što je IMC 15. novembra reagovao naredbom o prestanku rada i pozivom SFOR-u da interveniše u skladu sa svojim mandatom.

Međunarodna zajednica je oklijevala da do sada preduzme radikalnije mjere u rješavanju ovog problema iz više razloga. Jedan razlog sadržan je vjerovatno u činjenici da dosta sporo teče uspostava federalne RTV kojom će se hrvatski korpus u BiH staviti u ravnopravnu medijsku poziciju. Drugi razlog su vjerovatno snažna politička previranja u samoj Hrvatskoj, na koja se nije željelo uticati radikalnim zahvatom prema HRT-u. Pobjedom opozicije u ovoj zemlji politička situacija je bitno promijenjena, ali nove vlasti još uvijek nemaju uticaj na sistem HRT-a.

Odgadanje rješenja statusa EROTEL-a i HRT-a skoro da više nije moguće, jer to ozbiljno koči proces restrukturiranja sistema javnog emitovanja u BiH, a posebno uspostavu federalne RTV, iako problemi sa EROTEL-om nisu jedini koji usporavaju ovaj proces (vidi *Novosti o medijima* 49).

Postoje li uslovi za realan dogovor sa HRT-om u ovom trenutku ili će međunarodna zajednica morati aktivirati sredstva prinude? (Z.U.)

O d g v o r n o s t z a k l e v e t u

Gradani protiv zatvorskih i novčanih kazni

Bosansko – hercegovački novinari sa odobravanjem su primili odluku Visokog predstavnika Karlosa Vestendorph-a, od 30. jula prošle godine, da se iz krivičnih zakona u Federaciji i Republici Srpskoj isključi zatvorska kazna za počinjenu uvredu i klevetu. Iznenadenje je međutim stiglo od federalne vlade koja je umjesto zakonske kazne predložila zakon o naknadi štete prouzrokovane klevetom i uvredom. Po njemu su za slučaj da sud utvrdi krivicu novinara za nanošenje uvrede i klevete predviđene drakonske novčane kazne, koje novinari ne bi mogli

platiti, što znači da bi ih opet sačekao zatvor. Reagovali su i federalni ombudsmeni (vidi *Novosti o medijima* broj 49), koji su predložili da se u takvim slučajevima novinar ili medij samo simbolično novčano kažnjavaju (npr. 1 KM), a da se presuda o krivici javno objavljuje u mediju gdje je saopštena uvreda.

Novosti o medijima su u mogućnosti da saopšte rezultate telefonske ankete na ovu temu među 150 građana iz Sarajeva i po 100 iz Zenice i Tuzle. Ispitivanje je provedeno od 14 – 17 januara. Građani ne prihvataju zatvorske i visoke novčane kazne za novinare: 44,7 % anketiranih Sarajlija, 62 % Tuzlaka i 68 % Zeničana smatraju da za slučaj uvrede ili klevete novinar treba da bude simbolično novčano kažnjen, a da se eventualna presuda o krivici objavi u novinama.

Nova intervencija međunarodne zajednice

U međuvremenu, 18. januara Visoki predstavnik Wolfgang Petritsch i šef misije OSCE-a Robert Barry su poslali zajedničko pismo federalnom premijeru Edhemu Bičakčiću u kojem pozivaju na povlačenje predloženog Zakona o kleveti. Kako se kaže u OSCE-ovom izvještaju za medije: “U pismu gosp. Bičakčiću, Petritsch i Barry ukazuju da predloženi zakon ne uvažava osnovna prava i principe slobode izražavanja koja su zaštićena Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i koja je široko prihvaćena u modernim demokracijama. Naročito sporne su tri odredbe: uvrštavanje uvrede, odredba kojom se propisuju visoke novčane kazne za novinare koji su osuđeni za klevetu i pravo izabranih i postavljenih zvaničnika da u službenom svojstvu, podnesu tužbe za odštetu.

Ambasadori Petritsch i Barry su pozvali Premijera da povuče prijedlog Zakona o kleveti i da saraduje sa OHR-om, OSCE-om i drugim zainteresiranim stranama na izradi Zakona o slobodi izražavanja, u skladu sa najvišim demokratskim standardima.

U pismu se gospodin Petritsch i Berry pozivaju na odluku Visokog predstavnika u kojoj se navodi da ovaj Zakon treba pripremiti u skladu sa uputama OHR-a, Misije OSCE-a i eksperata. U procesu donošenja ovog zakona formirana je Savjetodavna grupa u čiji rad su uključeni imenovani vladini predstavnici, predstavnici OHR-a i OSCE-a, kao i domaći i međunarodni eksperti, te predstavnici IMC-a. Odlukom Visokog predstavnika takođe je predviđeno da se o Zakonu konsultuje javnost na svim nivoima.

Javnost dobro obaviještena

Ispitivanjem, koje je izveo Monitoring centar Media plana u Sarajevu je obuhvaćeno 20 odsto ljudi mlađih od 35 godina, 55,3 odsto ispitanika koji imaju između 36 i 60 godina te 24,7 odsto starijih od 61 godine. U Tuzli je taj odnos bio 29:56:15 odsto, a u Zenici 34:46:20 odsto.

Najveći broj ispitanika je imao srednju stručnu spremu (45,3 odsto u Sarajevu, 52,0 odsto u Tuzli i 35,0 odsto u Zenici), a znatan broj ispitanika je imao šesti, sedmi i osmi stepen obrazovanja (28,7 odsto u Sarajevu, 35,0 u Tuzli i 25,0 u Zenici).

U Sarajevu je na pitanje “Da li redovno pratite informativne emisije na radiju i tv?” 66,0 odsto ispitanika odgovorilo potvrdno, u Tuzli 88,0 odsto, a u Zenici čak 92,0 odsto ispitanika. Informisanost putem štampe je nešto slabija, tako da odgovor na pitanje “Da li redovno pratite dnevne i ostale novine?” iskazuje 50,7 odsto anketiranih u Sarajevu, 60,0 odsto u Tuzli i 50,0 odsto u Zenici. Sve zajedno potvrđuje ranija saznanja da su elektronski mediji primarni izvor informacija, dok je štampa u drugom planu.

Na pitanje “Da li ste čuli za Nacrt federalnog Zakona o naknadi štete prouzrokovane klevetom i uvredom?”, potvrdno je odgovorilo 55,3 odsto ispitanika iz Sarajeva, 48 odsto ispitanika iz Tuzle i 100 odsto ispitanika iz Zenice. Ako pogledamo odgovore na pitanje o praćenju informativnih programa anketirani Zeničani najviše vremena izdvajaju za informativne programe radija, tv i štampe, te ne čudi što su dobro informisani o ovom pitanju.

Od ispitanika smo tražili da se izjasne za jednu od tri opcije koje se najčešće javljaju kao mogući vid sudske kazne za klevetu ili uvredu iznesenu štampi:

Pitanje je glasilo: **Ako novinar objavi neistinite ili netačne podatke koji se mogu smatrati klevetom ili nekoga mogu uvrijediti da li ste za to:**

- a) da se novinar krivično goni i kazni zatvorom,
- b) da se traži nadoknada za klevetu i nanesenu uvredu u vidu visoke novčane kazne,
- c) da se novinar simbolično novčano kazni, a da se javno, u medijima, objavi presuda o njegovoj odgovornosti.

Opcija c - simbolična kazna i javno objavljivanje krivice - dobila je najviše glasova u sva tri grada. (44,7 odsto u Sarajevu, 62,0 odsto u Tuzli i 68,0 odsto u Zenici). Krivično gonjenje novinara i zatvorska kazna bili su najmanje podržani i to 8,7 odsto u Sarajevu, 17 odsto u Tuzli i 16 odsto u Zenici. Neke Sarajlije su svoju pomirljivost pokazale i kroz insistiranje na opciji koja nije ponuđena, a to je da novinar ne bude uopšte kažnjen, te da sankcionisanje bude više kroz javnu osudu. Dobili smo i prijedlog od dva ispitanika - da se novinaru "koji ne govori istinu" zabrani rad bez ikakvih drugih sankcija.

Ukrštanjem odgovora na više postavljenih pitanja potvrdilo se da mišljenja o visini i vrsti kazne ne zavisi od stepena informisanosti, doba starosti i socijalnog položaja ispitanika.

Komentari koje smo dobili tokom ovog istraživanja ukazuju da anketirani građani ovaj problem gledaju iz dva ugla: kao vlastito nezadovoljstvo sa "onim što se čini oko nas" i kao podrška novinarima "koji čak ne primaju ni platu".

S e m i n a r *Novinarske slobode i odgovornost pred javnošću*

Protiv propagande se bori riječima

U školi novinarstva Media plana, Sarajevo 18. januara održan je prvi od tri stručna kolokvija na temu "Novinarstvo – dileme i izazovi" koji se organizuju u okviru Komunikacijske mreže za slobodno i profesionalno novinarstvo u jugoistočnoj Evropi. Tema kolokvijuma je bila "Novinarske slobode i odgovornost pred javnošću". Prof. dr. Miroljub Radojković sa katedre novinarstva Fakulteta političkih nauka u Beogradu govorio je o granicama novinarskih sloboda i instrumentima zaštite, stanju medija u Srbiji kao i problemima sa kojim se susreću srbijanski novinari. On je iznio prilično pesimistično mišljenje da većina studenata žurnalistike i mladih novinara u Srbiji se sve više okreće takozvanom šou novinarstvu, gdje postoje veći izgledi za novčanom zaradom, nego tradicionalnim novinarskim vrijednostima. Po njegovom mišljenju, razlog tome je izuzetno loša ekonomska situacija u Srbiji, ali i svjetski trendovi koji usmjeravaju novinarstvo u tom pravcu.

"U svijetu je u 1999. godini ubijeno 36, a zatvoreno 85 novinara, i to je više nego prethodnih godina" - rekao je Alexander Levy iz organizacije Reporteri bez granica iz Pariza. On je naveo Srbiju kao zemlju u kojoj je zbog situacije na Kosmetu, represije vladajućeg režima i bombardovanja NATO-a stradalo najviše novinara u Evropi. Na pitanje studenata o tome šta misle o NATO bombardovanju RTS-a, i Levy i Radojković su se složili, da i pored evidentne činjenice da je riječ o propagandnoj mašineriji vladajućeg režima, NATO nije trebao ovako reagovati. "Ipak, riječ je o mediju. Protiv propagande se bori riječima, a ne bombama" – rekao je Radojković.

Predsjednik Nezavisne unije profesionalnih novinara BiH Mehmed Husić odgovarao je na pitanja studenata Škole i drugih učesnika o stanju medijskih sloboda u BiH. On je naglasio da na usvajanju zakona o kleveti i uvredi kojim su novinarima predviđene drakonske novčane kazne najviše insistiraju stranke na vlasti u BiH koje žele preko ovog zakona da drže medije pokornim.

Dušan Babić, šef ureda Nezavisne medijske komisije u Mostaru je govorio o neetičkim ponašanjima pojedinih medija koje je IMC sankcionisao. Babić je ukazao i na neprihvatljivost emitovanja priloga iz Čečenije na Nezavisnoj televiziji Banja Luka u kojem se prikazuje mučna slika klanja jednog ruskog vojnika od strane Čečenskih ekstremista. IMC je novčano kaznio Nezavisnu televiziju zbog ovog priloga, ali ne samo zbog njegove degutanosti, nego i novinarske najave koja je povezivala prilog sa špekulacijama da se Čečenski ekstremisti obučavaju u Federaciji BiH. Po IMC-u, indirektno, ovaj prilog ne doprinosi razumijevanju u BiH i širi odbojnost prema Bošnjacima-muslimanima.

Tema sljedeća dva kolokvija, koje će organizovati škola novinarstva Media plana, biće izvještavanje u konfliktnim situacijama i istraživačkom novinarstvu. Kolokviji se održavaju uz pomoć Vlade Francuske i Kanadske organizacije za razvoj -CIDA. (D.Aleksić)

K o n t r o l a i n t e r n e t a - d a i l i n e ? (1)

Novosti o medijima su u prošlom broju objavile tekst o kontroli Interneta čiji je autor, kao predstavnik Media Plana, učestvovao u decembru na Konferenciji o novim medijima, koja je održana pod pokroviteljstvom UNESCO-a Parizu. Jedan od najvažnijih zaključaka konferencije je da se ne smije dopustiti kontrola Interneta, jer bi to bila svojevrsna cenzura koja bi pogodovala, posebno, totalitarnim režimima u svijetu. *Novosti o medijima* će od ovog broja početi da objavljuju tekstove sa razmišljanjima novinara i drugih javnih radnika, kao i zaljubljenika u surfanje po Internetu, na temu - treba li Mreži posebna regulacija.

Kontrolom bi internet izgubio draž “globalne džungle”

(Mensur Čamo, novinar Radija Slobodna Evropa, Prag)

Pitanje iz naslova jednako je racionalno i beznadežno, kao kad bi se počela razmatrati regulativa, recimo, javnog saobraćaja. Internet je tehnološka i komunikacijska stepenica ka daljoj demokratizaciji društva (a ono, da ne zaboravimo, sve više iz lokalnih izrasta u globalno) i kao takva dostupna je, dakako, i kriminalcima, raznim patološkim tipovima, ekstremističkim organizacijama i teroristima, baš kao i običnim i mirnim građanima. A kako prednosti demokratije nisu ekskluzivno rezervirane samo za te obične, "pozitivne" građane, korištenje Interneta ne smije se, niti se, uostalom, može, zabraniti i "negativcima". Baš kao što im se ne može zabraniti da koriste javni saobraćaj.

Naravno, jedna je stvar ako kriminalac uđe u tramvaj ili voz kako bi se prebacio do željene destinacije, a druga ako u gužvi tog prevoznog sredstva namjerava džepariti ili koga pretučiti. Međutim, ova druga situacija je već nadležnost policije i sudstva. Provjerite, uostalom, da li u onom spisku "prava i obaveza...", koji visi u svakom tramvaju ili autobusu, ima išta o kriminalcima, pervertitima, međunarodnim teroristima. Srećom ili nažalost, slično će glasiti i regulativa koja će jednog dana "visiti" na naslovnoj stranici svakog Internet-browsera ili u dnu svake web-stranice. Po njoj će svi korisnici unaprijed biti ravnopravni, sve do momenta dok ne "zavuku ruku u nečiji džep" ili dok ne odluče da nekoga "pretuku" ili "ubiju". Razumije se, legislativa u vezi s Internetom neće se moći ravnati sa onom koja se odnosi na ponašanje u javnom saobraćaju, ali - šta da se radi - i ministri policije i sudstva moraću se nekad "zakačiti" na Internet kako bi mogli pratiti trendove. Pitajte sljedećeg mogućeg američkog predsjednika, Alberta Gorea, zašto je morao postati "kompjuterski stručnjak"!

Slijedi još jedno krupno pitanje: ko bi za eventualnu kontrolu Interneta bio odgovoran i ko bi je regulirao? Država, neko nad ili multinacionalno tijelo, Internet-provajderi? U svakoj od ovih varijanti (kad bi se one uopšte i mogle realizirati, a srećom ne mogu) Internet bi izgubio draž "globalne džungle" ili komunikacijskog "rajskog vrta sa hiljadu cvjetova". Italijanski književnik,

Umberto Eco, demokratičnost i "demokratibilnost" Mreže ilustrira, između ostalog, globalnom dostupnošću najezgoticnijih jezika, kojih nema ni u najvećim bibliotekama, ali na kojima su ispisane mnoge web-stranice. Zar u, ne čak ni pretjerano pesimističnim vizijama, nije nemoguće zamisliti nekog "regulatora" ili "kontrolora" Interneta koji odlučuje da, eto, nema potrebe da kao jedan od jezika Velike Mreže bude i - šatrovački (dole potpisani ne zna postoji li takva stranica, ali u svakom slučaju dobro zvuči)? "Samoregulacija", o kojoj govori pariška konferencija, svodi se manje-više na isto. Zamislimo kako bi - vratimo se primjeru s početka ovog teksta - "samoregulacija" izgledala u jednom sarajevskom tramvaju broj 3, čiji bi vozač tog dana bio nešto neraspoložen, a putnici, kao i svaki dan, mrzovoljni zbog gužve, niskih plata i dosadne kiše. Ne zvuči baš obećavajuće...

Direktan, dakle, odgovor na pitanje o kontroli Interneta još nije ispisan i tek jednog dana biće sastavni dio lokalnih krivičnih zakona i, možda, odgovarajućih međunarodnih konvencija. A, kao što to propisuju demokratska pravila, na svakom pojedinačnom surferu je da se pobrine da taj zakon bude dobro napravljen.

Nije nepovjerenje u predstavnike vlasti, nego u njihovu odanost Mreži.

(nastavit će se)

V i j e s t i

Entitetske vlade protiv plaćanja dozvola IMC-u

Odluka Nezavisne komisije za medije (IMC), da će od januara ove godine početi sa naplaćivanjem dozvola za rad elektronskih medija, izazvala je burne reakcije federalnog premijera Edhema Bičakčića i negodovanje zbog, kako kaže, uskraćivanja prihoda Vladi.

Stoga je premijer dao nalog Ministarstvu prometa i komunikacija FBiH da zaštiti resurse u oblasti emitovanja i transmisije programa elektronskih medija, a na sjednici Vlade odlučeno je da se formira Javna korporacija za emittersku i transmissionu infrastrukturu.

Slično je reagovala i Vlada Republike Srpske. Ministar informisanja Rajko Vasić je rekao da njegovo ministarstvo neće prihvatiti ovu odluku, koje je, kako je rekao, pljačka entitetskih dobara.

Šef sektora za javnost IMC Zinaida Babović izjavila je da se sredstva za izdavanje dozvola za rad elektronskih medija još ne uzimaju.

“Budući da je riječ o regulatornoj agenciji za koju se pretpostavlja da će postati dijelom državnih struktura, predviđeno je da ona ima svoj izvor finansiranja, a to su u budućnosti naplate, odnosno naknade za izdavanje dozvola” – rekla je Babovićeva, dodajući da su naknade predviđene tek za period koji dolazi, i to direktno na račun IMC, koji će raspolagati tim novcem za svoje održavanje.

Generalni stav IMC-a je da se neće uvažiti protivljenje entitetskih vlada naplati dozvola. “To je mali iznos i nema govora da se ovim ugrožavaju entitetski prihodi” – kategorični su u Nezavisnoj komisiji. Primjera radi, evo cijena mjesečnih naknada. Televizijska stanica koja posjeduje predajnik snage do 250 W plaća 100 KM, od 250 do 500 W - 350 KM, 500 do 1000 W - 900 KM naknade, a preko 1000 W plaća 4000 KM. Za radijske predajnike je cijena upola manja.

Ugašena *Slobodna BiH*

Hrvati u BiH, a i drugi čitaoci, ostali su bez *Slobodne BiH*, jedinog dnevnog lista koji se bavi tzv. hrvatskim interesima. Razlog za to je, prema tvrdnji vlasnika, splitske novinske kuće *Slobodna Dalmacija*, finansijske prirode.

Honorarni saradnici ovog lista, koji već osam mjeseci nisu primili naknadu za svoj rad, spremaju tužbu protiv splitske novinske kuće. Iako mediji iz Sarajeva špekulišu da je prestanak izdavanja *Slobodne BiH* povezan sa porazom HDZ-a na izborima u Hrvatskoj, agencija SAFAX saznaje da gašenje lista nema političku pozadinu. Izdavanje *Slobodne BiH* konstantno je nanosilo gubitke matičnoj *Slobodnoj Dalmaciji* tako da se odavno razmišljalo o okončanju projekta.

Prema riječima Aleksandre Stiglmayer, glasnogovornice OHR, Ured visokog predstavnika žali zbog gašenja ovog dnevnika i ističe nadu da će se finansijski problemi prevazići, kako bi Hrvati u BiH ponovo imali svoj list.

Reporter tuži Dodika

Magazin *Reporter* će podići tužbu protiv premijera Republike Srpske Milorada Dodika zbog, kako kaže glavni urednik ovog nedjeljnika Perica Vučinić, laži izrečenih u beogradskom dnevniku *Blic*.

Premijer RS je u intervjuu datom *Blicu* optužio novinare ovog magazina da “rade protiv interesa RS, te da pojedini novinari čestim odlascima u Sarajevo i dobijanjem informacija od krugova koji su isključivo protiv RS, pišu neistine i za to dobijaju novac”.

Reporter je u ranijim brojevima pisao i o aferama u Rafineriji “Brod”, a potom i “Telekomu RS” što je Dodik opovrgao tvrdeći da korupcionaškog slučaja nije ni bilo. Premijer je oštro napao i pisanje jednog od novinara *Reportera* o političkim prilikama u RS, nazivajući ga lažima bolesnog uma, koji se ne libi da u federalnim novinama proriče propast RS.

Prema Vučinićevim riječima premijer će spomenute optužbe, da *Reporter* podriva osnove sistema RS, morati dokazati na sudu.

Prijetnje novinaru *Dana*

Novinar *Dana* Hasan Hadžić, nakon učestalih prijetnji smrću od strane naoružanih lica, napustio je stan u tuzlanskom naselju Slavinovići i porodicu preselio na sigurno mjesto, piše *Oslobođenje*. Kao razlog prijetnji navodi se serija tekstova koje je Hadžić objavio u *Danima*, a koji se bave kriminalnim aktivnostima smijenjenih i aktuelnih ministara u Vladi Tuzlanskog kantona.

U saopštenju koje je poslala redakcija lista *Dani* ističe se da policija, koja je više puta pozivana, nije intervenisala u slučajevima kada su Hadžića i njegovu porodicu uznemiravali naoružani ljudi.

“Redakcija našeg magazina vjeruje da se radi o realizaciji javno ponavljanih prijetnji našem novinaru od strane smijenjenog ministra u Vladi Tuzlanskog kantona Adiba Dozića”, stoji u saopštenju.

Dozić je, u razgovoru sa novinarom *Oslobođenja*, rekao da nije umiješan u incident te da je tog dana bio svjedok na suđenju.

Helsinški komitet za ljudska prava u BiH je prošle sedmice izdao opširan izvještaj o položaju medija u BiH u kontekstu ljudskih prava za 1999. godinu. Novosti o medijima u dva nastavka objavljuju ovaj sveobuhvatan izvještaj koji daje dobar presjek ataka na medije i novinare od strane vlasti i pojedinaca. Izvještaj je doprinos boljem razumjevanju teškoća sa kojima se susreću mediji u ovom tranzicijskom vremenu u BiH.

Položaj medija u BiH u kontekstu ljudskih prava

Posmatrani period: 01.01. - 31.12. 1999. godine

Helsinški komitet za ljudska prava u BiH od kraja 1998. godine s posebnom pažnjom prati položaj medija na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine pogotovo kada se radi o pojavama raznih oblika pritisaka vlasti i pojedinaca na medije, medijske radnike i njihove obitelji. U okviru projekta vrši se analiza stanja u vezi sa poštivanjem slobode izražavanja, slobode medija i položaja novinara u njima. Na temelju ovog projekta, odnosno analiza unutar njega, i kroz saradnju sa novinarskim udruženjima, javnim glasilima, svim novinarima pojedinačno, kao i sa drugim zainteresovanim nastoji se steći uvid u stanje u medijima kao i ocjenu u kojoj mjeri se poštuje sloboda izražavanja. U biti je težnja da se zajedničkim naporom unaprijedi sloboda izražavanja i novinarska prava i na toj osnovi vodi akcija na uklanjanju brojnih negativnih pojava u ovoj oblasti.

Helsinški komitet za ljudska prava u BiH ocjenjuje, u najkraćem, da je stanje u ostvarivanju slobode izražavanja i slobode medija u Bosni i Hercegovini u posmatranom periodu veoma teško. Primjerice, samo u majskom izvještaju Međunarodne helsinške federacije zabilježna su čak tri slučaja kada je riječ o ovom aspektu ljudskih prava. Ministar informisanja u Republici Srpskoj našao se na udaru srpskih ultranacionalista koji su mu otvoreno zaprijetili smrću, a zapaljen mu je i automobil. Načelnik opštine Zenica vršio je direktne pritiske na rukovodstva lokalnih medija nastojeći njihovu uređivačku politiku sasvim staviti u svoju službu. U tom izvještaju akcentiran je i slučaj premlaćivanja u Mostaru dvojice novinara *Novog lista* iz Rijeke.

Atentat na vlasnika i direktora *Nezavisnih novina* i Radija NES Željka Kopanju u Banja Luci u oktobru je kulminacija u nastojanju da se stvori atmosfera u kojoj mediji i novinari postaju meta za odstrel. Kopanja je pionir slobodnog novinarstva u Republici Srpskoj i prvi koji je podržao u tom entitetu medijsku integraciju BiH. Taj teroristički akt je, kao drastičan napad na nezavisno novinarstvo, demonstracija sile kojom se sijanjem straha želi sasvim ušutkati glas istine, demokratije i razuma. Ni u ovom kao ni u brojnim prethodnim slučajevima istraga o počiniocima tog gnusnog čina nije makla od početka. Nekažnjavanje ranijih fizičkih napada na novinare i medije (ubistvo novinara u Zavidovićima, bacanje bombe na redakciju *Dana*, uništavanje opreme "Studija 99"...) stimulisalo je lov na novinare i dovelo do atentata na Kopanju sa izuzetno teškim posljedicama.

Helsinški komitet za ljudska prava u BiH ocjenjuje i izražava bojazan da bi u predizbornom periodu moglo doći do snaženja pritiska, prijetnji, pa čak i fizičkih nasrtaja i atentata na novinare i medije.

Tokom navedenog perioda Helsinški komitet je putem javnih glasila upozoravao na ozbiljnost situacije, inicirao akcije radi suzbijanja raznih vidova pritisaka na novinare i slobodu javne riječi i uključivao se u aktivnosti na uspostavljanju legislative u ovoj sferi. Komitet je, uz ostalo, dao doprinos u dekriminalizaciji djela klevete i uvrede.

Helsinški komitet iz ugla zaštite ljudskih prava prepoznao je šest oblika ataka na slobodno novinarstvo i slobodu izražavanja: ugrožavanje lične sigurnosti novinara i fizički napadi na

medije, pritisci na javna glasila i novinare, zatvorenost izvora informisanja i nedostupnost informacija, zakonska regulativa, zloupotreba medija. te materijalni položaj medija i novinara.

Ugrožavanje lične sigurnosti i fizički napadi na medije

Kako je već navedeno, tragični vrhunac atakovanja na novinare je atentat na direktora i glavnog i odgovornog urednika *Nezavisnih novina* i "NES radija" iz Banja Luke Željka Kopanju nakon čega su mu amputirane noge. Taj monstruozi napad uslijedio je nakon niza napisa u *Nezavisnim novinama* o finansijskim i drugim zloupotrebama vlastodržaca u Republici Srpskoj, a ocjenjuje se da je gnjev srpskih ultranacionalista posebno izazvala serija tekstova u kojima se po prvi put u tom entitetu u nekom glasilu istraživačkim postupkom otvorio dosje zločina srpskih nacifašista u proteklom ratu nad Bošnjacima, Hrvatima i drugima koji nisu srpske nacionalnosti. Očita je namjera bila da se auto-bombom ušutkaju Kopanja i njegova glasila, ali i zastraše mediji i novinari u Republici Srpskoj i BiH. Pokušaju ubistva Željka Kopanje prethodila su pisma i ucjene, prijetnja njemu i članovima porodice. Petnaestak dana prije atentata traženo je da plati svoju i sigurnost porodice sa 500.00 DEM. Važno je napomenuti da su njegova supruga i sin izbjegli posljedice eksplozije od koje je stradao Kopanja samo sticajem okolnosti.

Zastrašivanje poslanika javnog informisanja u Republici Srpskoj rezultiralo je i prijetnjom ministru informisanja u Vladi tog entiteta Rajku Vasiću. Njemu je zapaljen prazan automobil. Vršilac dužnosti predsjednika Srpske radikalne stranke Mirko Blagojević na jednom mitingu optužio je Vasića da je "učinio zločin nad srpskim narodom" i da je zbog toga zasjedao "prijeki četnički sud" (četnici su srpski nacifašisti op.r.), a odluka takvih sudova je u pravilu smrtna kazna. Vasiću se prijeti jer se neke njegove izjave nisu svidjele srpskim ekstremistima. Srpski ultranacionalisti demolirali su Radio "Osvit" u Zvorniku koji slovi kao nezavisna stanica, pri čemu je nanesena velika materijalna šteta. U Doboju je tamošnji gradonačelnik Mirko Stojićinović fizički nasrnuo na dopisnika RTV BiH i agencije BETA Milana Srdića. Nekadašnji kopredsjedavajući Vijeća ministara BiH, funkcioner Srpske demokratske stranke koju je osnovao Radovan Karadžić, Boro Bosić sada direktor termoelektrane u Ugljeviku isključio je struju prve alternativne RTV kuće u susjednoj Biljeljini PIM. Do isključenja je došlo nakon što je ta RTV snimila napad Bosića na jednog službenika bijeljinske opštine zbog uskraćivanja nekog njegovog "prava". Ekipa PIM htjela je premjestiti predajnik na drugo mjesto kao bi se obezbjedilo alternativno napajanje, ali je zatekla objen prostor za predajnik i oštećenu opremu.

Mika Damjanović Avdo, slobodni novinar iz Orašja, gdje je na vlasti Hrvatska demokratske zajednica, obratio se nadležnim institucijama u BiH zbog prijetnji smrću koje mu je uputio vlasnik jedne lokalne tvrtke Ivica Benković Maršev. On je novinaru zaprijetio odsjecanjem glave, ako bude snimao lokalitet gdje Benkovićeva tvrka gradi tržišni centar ili ako bude pisao o samom Benkoviću. Na prostoru gdje dominira HDZ desio se i težak fizički napad na novinare nezavisnog *Novog lista* iz Rijeke (Republika Hrvatska), koji vrlo kritički piše o hrvatskom predsjedniku Tuđmanu i hrvatskim nacionalistima. Dvije neidentifikovane osobe izvele su iz hotela u zapadnom Mostaru novinare Roberta Franka i Ronalda Brmalja i teško ih pretukli, pri čemu je jednom od njih smrskana desna šaka "da ne bi mogao više pisati". U međunarodnoj mirovnoj misiji sumnjaju da bi napadači mogli biti čak lokalni hrvatski policajci. Među atacima na medije je podmetanje požara u Radio Usoru. Sa kioska u Mostaru u dva navrata nestao je kompletan tiraž nezavisnog nedjeljnika iz Zagreba *Nacional*.

Napadi na novinare karakteristični su i za prostor gdje je na vlasti Stranka demokratske akcije. Tako su novinarka Branka Vrebac i snimatelj Pavle Čondrić iz Televizije Kiseljak, oboje Hrvati, maltretirani od grupe Bošnjaka u Udruženju šehida (palih boraca Bošnjaka muslimana - op.r.) Kantona Sarajevo. Na kraju im je pod prijetnjom oduzeta vrpca sa snimljenim materijalom. Plastičnim eksplozivom miniran je u Sarajevu repetitor Nezavisne RTV "Studio 99". Opljačkana je i oprema RTV Bugojno.

Pritisici na medije i novinare

Anonimna pisma, prijeteći telefonski pozivi, zasretanje novinara i upućivanje prijetnji su svakodnevnica u medijskom životu u BiH. Pri tome treba naglasiti da javnost i nadležne institucije saznaju samo za dio tih pritisaka. Naime, mnogi novinari ne žele publicitet oko prijetnji koje im se upućuju smatrajući to cijenom svog profesionalnog angažmana, a dio ne želi provocirati nova maltretiranja njih ili njihovih najbližih. Nezavisna komisija za medije (IMC), uz ostalo, uvela je telefonsku liniju putem koje mogu novinari iz cijele BiH prijaviti ponašanja koja utiču na njihova prava i profesionalne privilegije. Novinari putem IMC mogu dobiti i pravnu pomoć.

Odgovorni urednik TV Zenica Medina Delibašić, odgovorni urednik Radio - Zenice Spahija Kozlić i šef informativno- prodajnog centra sarajevskih *Večernjih novina* u Zenici Selvedin Avdić uputili su pismo Visokom predstavniku povodom pritisaka i neprihvatljivih zahtjeva zeničkog gradonačelnika Ferida Alića. Neposredan povod je bio zahtjev Alića direktoru RTV Zenica Remziji Hukeljiću da smijeni Delibašićku i Kozlića ili će sam biti smijenjen. Razlog zahtjeva je to što je RTV Zenica objavila pismo jednog udruženja Aliji Izetbegoviću i Karlosu Vestendorpu u kojem se kritički govori o stanju u Zenici, gdje je na vlasti Izetbegovićeva SDA. Prijetnje gradonačelnika bile su upućene i povodom odbijanja povrata stanova Srbima i Hrvatima njihovim predratnim korisnicima

Do koje mjere ide politička paranoja prema nezavisnim novinama govori činjenica da je potpredsjednik SDA Halid Genjac karikaturu u novogodišnjem četverbroju *Oslobođenja* iskoristio za oštar napad na uređivačku politiku tog uglednog nezavisnog lista optužujući ga da izjednačava ulogu triju vodećih nacionalnih stranka u ratu - Srpsku demokratsku stranku, Hrvatsku demokratsku zajednicu i Stranku demokratske akcije. Tadašnji glavni i odgovorni urednik *Oslobođenja* Mehmed Halilović je argumentovano dokazao da je Genjac pogrešno "pročitao" karikaturu, te da je optužba o izjednačenim ulogama u ratu bez ikakvog osnova. Halilović je međutim naglasio da je *Oslobođenje* protiv koncepta nacionalnog političkog organizovanja s obzirom na tragične efekte te opcije i da je u tom kontekstu i SDA pod kritičkom lupom ovog lista. Diki Bejdić, dopisniku "Oslobođenja", upućene su prijeteće nakon što su objavljeni njeni napisi s imenima lokalnih funkcionera koji žive u tuđim stanovima.

Karakterističan je primjer pristanka na cenzuru u Gradačcu. Tako SDA pod kontrolom drži lokalnu radio-stanicu koja je finansirana iz opštinskog budžeta, čiji su novinari istovremeno i dopisnici *Dnevog avaza* i RTV Tuzlanskog kantona. Pored ostalog, sekretar opštinskog sekretarijata za opštu upravu i društvenu djelatnost traži od novinara dostavu tekstova koji bi mogli biti "sumnjivi", a sekretar sekretarijata za privrednu i komunalnu djelatnost zahtjeva da se ni jedna informacija iz tog resora ne objavi bez njegovog odobrenja.

Vjerski vođa muslimana u BiH reis-u-ulema Mustafa efendija Cerić javno je optužio urednicu i voditeljicu Dnevnika TV BiH Midhetu Kurspahić što je u vrijeme Ramazana, a povodom katoličkog Božića upotrebljavala, uz ostalo, formulaciju Isus Krist, a ne kako bi po Ceriću trebalo Isa - prema Kur'anu. On okrivljuje Kurspahićku da se nije ponijela kao dobra Bošnjakinja muslimanka optužujući nju i kuću u kojoj radi za "katoliziranje muslimana". Reis je misleći na kritičke napise u nezavisnoj štampi govorio o nekim "žurnalima koji šire mržnju prema islamu". Takve neargumentovane optužbe uputilo je i udruženje Mladih muslimana (organizacija nastala prije Drugog svjetskog rata, a čiji je član od rane mladosti i Alija Izetbegović, predsjednik Stranke demokratske akcije i član Predsjedništva BiH) poslije napisa u *Oslobođenju* kojim se kritikuje nastojanja da se RTV BiH stavi samo u službu Bošnjaka i to muslimana i prozelitističke izjave reisa.

U Sarajevu je uhapšen i nakon reagovanja pušten Rade Popović, snimatelj tadašnje Srpske radio-televizije iz Banja Luke po osnovu kivične prijave iz 1992. godine da je kao tadašnji radnik RTV BiH otuđio vozilo te institucije. Popović je nakon saslušanja pušten i braniće se pred sudom u redovnom postupku. Ukupan odnos prema njemu ocijenio je korektnim. Međutim, u osnovi se ipak radi o prijetnji slobodi medija i slobodi kretanja u BiH.

Novinarka *Dnevnog avaza* iz Sarajeva Almasa Hadžić doživjela je neprijatnosti od policije Srbije (Savezna Republika Jugoslavija) na granici sa BiH prilikom povratka sa novinarskog zadatka u jugoslavenskoj pokrajini Sandžak gdje živi veliki broj Bošnjaka. Hadžićka je tri i po sata tokom noći i ranog jutra ispitivana o tom svom putovanju i kontaktima koje je ostvarila.

Reporterka TV BiH Sanela Prašović i njena porodica bili su izloženi žestokim prijetnjama nakon njene reportaže kojom je razotkrila ilegalnu mrežu obezbjeđivanja pasoša za Srbe u BiH. Prijetnje su posebno došle iz Celja (Republika Slovenija) gdje je locirana agencija koja se bavi ovom rabotom.

Udruženje Hrvatskih vojnih invalida Domovinskog rata Herceg-Bosna (HVIDRA HB) zaprijetila je trojici novinara hrvatske nacionalnosti - Peji Gašpareviću (novinska agencija HINA, čije sjedište u Zagrebu), Mariji Topić - Crnoja (EROTEL) i Blažici Krišto (HRTV Oscar C) - pod optužbom da izdaju hrvatske interese u BiH, jer su prisustvovali stručnom seminaru Nezavisne komisije za medije (IMC) u Mostaru. HVIDRA je eksponent hrvatskih ultranacionalista.

Udruga hrvatskih novinara oštro je prosvjedovala zbog toga što su tokom akcije SFOR-a u zapadnom dijelu Mostara (koja je vođena radi pribavljanja dokaza o djelovanju ilegalnih hrvatskih obavještajnih službi u BiH) pripadnici međunarodnih snaga "nasilno upali u prostorije EROTELA i doslovce zatočili njegovih petnaestak djelatnika, prisiljavajući ih da svaki pred sebe stavi papir s napisanim imenom i prezimenom i tako ih fotografisali, te četiri sata držeći ih u svojevrsnom zatočeništvu". SFOR se oglasio tvrdnjom da EROTEL nije bio cilj operacije, ali da je smješten u zgrade koje su bile predmetom akcije.

Pritisak vlasti na medije i novinare izražen je i u sudskim sporovima povodom novinarskih napisa. Glavni i odgovorni urednik nezavisnog nedjeljnika *Slobodna Bosna* Senad Avdić osuđen je u dva navrata na uslovne kazne, a treći put oslobođen. Da je i tada osuđen, zatvor bi mu bio neminovan. No, i u tom slučaju vlast je demonstrirala silu šaljući u ranim jutranji satima sudske policajce po Avdića u redakciju, u vrijeme zaključivanja lista. Policajci mu nisu dozvolili da komunicira bilo s kim. Prisilno je doveden, dakle, radi oslobađajuće presude. Protiv Avdića je podneseno 15 krivičnih prijava, a u sličnoj situaciji je i glavni i odgovorni urednik drugog sarajevskog nezavisnog nedjeljnika Senad Pećanin, kao i urednici i novinari u toj redakciji, izloženi verbalnim, fizičkim i sudskim pritiscima.

Dolazak sudskih policajaca po Avdića i oslobađajuća presuda došli su nakon što je Visoki predstavnik Karlos Vestendorp u sklopu intervencija u pravosudnom sistemu suspendovao klevetu kao krivično djelo i zatražio njeno zakonsko premještanje u građanski postupak. U argumentaciji je iznesena potreba zaštite istraživačkog novinarstva.

Pritisci na novinare i medije nisu mimoišli ni Tuzlu. Permanentnim pritiscima izložen je list "Front slobode". Nakon serije tekstova u kojima je ovaj list na argumentovan način dokazao da je Tuzla jednoj svojoj ulici dala ime SS oficira Muhameda Hadžiefendića, redakcija je stalno bila izložena telefonskim prijetnjama. Jednog dana ulaz u redakciju je osvanuo sa iscrtanim kukastim krstovima, a drugi put je ispod vrata ubačen spisak ljudi za odstrijel. Glavnom i odgovornom uredniku Sinanu Aliću upućuje se anonimna prijetnja uz napomenu: "povedi malo računa, imaš divnog sina". Poslije serijala "Pravo na neodgovornost" u kome je razotkriveno ponašanje ministra pravde Tuzlanskog kantona, Šemse Softića, autoru ovoga teksta Sinanu Aliću stižu anonimne telefonske i pismene prijetnje. Protiv ovog autora tokom prošle godine vođena su i dva sudska spora u kome su tužitelji bili rektor Univerziteta u Tuzli, Sadik Latifagić, i predsjednik Federacije BiH, Ivo Andrić Lužanski. Oba su obustavljena jer su tužitelji, nakon jednogodišnjeg sporenja, odustali od tužbe.

Dopisnik Radio Slobodna Evropa iz Tuzle, Marko Divković, je na besprimjeran i siledžijski način od strane tjelohranitelja Ante Jelavića bio izbačen iz prostorija tuzlanskog HDZ-a samo zbog toga što im je uputio pitanje: "Dokle ćemo čekati na saopštenje?"

TV Studio FS – 3 (vlasništvo *Fronta slobode*) je jednog dana, bez ikakvog upozorenja, ostao bez struje uz obrazloženje da postoji neki dug prema Elektrodistribuciji. Naknadno je

utvrđeno da dug ne postoji, a u Elektrodistribuciji nikad nisu ustanovili ko je i zašto ostavio studio bez električne energije. Riječ je o TV stanici koja je u Tuzli prepoznatljiva jer pušta muziku i filmove iz SR Jugoslavije. (nastaviće se)

Ako vas neko ometa u profesionalnom novinarskom radu javite se na SOS telefon – 078 (058) 213 442 Media Plan Banja Luka

↔ SLUŠAJTE SVOJIM UŠIMA! ↔ GLEDAJTE SVOJIM OČIMA! ↔ MISLITE SVOJOM GLAVOM!

Savjet Media plan Instituta: Prof. dr. Muhamed Nuhić, Hamza Bakšić (Sarajevo); Perica Vučinić (Banja Luka); mr. Lenart Šetinc (Ljubljana); prof. dr. Mario Plenković (Zagreb); mr. Louis de la Ronciere (Paris); mr. Aleksandar Todorović (Montreux); prof. dr. Slavo Kukić (Mostar); prof. dr. Miroљjub Radojković (Beograd).